

“La mirada de compasión del Evangelio nos lleva a servir a los pobres, los predilectos de Dios, que se hizo pobre por nosotros (2 Co 8,9): a los excluidos, los marginados, los descartados, los pequeños, los indefensos. Ellos son el tesoro de la Iglesia, los preferidos de Dios”.

(Papa Francisco)

“DES D'ARA SERÀS PESCADOR D'HOMES” (Lc 5,10)

El diumenge 26 de novembre, festivitat de Jesucrist, rei de l'Univers, celebrem un any més el **Dia de la Catequesi**. Aquesta iniciativa conjunta de les tres diòcesis de les Illes Balears es va iniciar l'any 2011. El lema proposat per la jornada d'aquest any és “Des d'ara seràs pescador d'homes” (Lc 5,10), unes paraules de Jesús a Pere que esdevenen motiu de reflexió i una clara invitació a participar de l'obra salvadora de Crist.

Aquesta missió és confiada per Jesús a Simó Pere després de l'episodi de la pesca miraculosa. Tota la nit havien passat Pere i els seus companys intentant pescar sense obtenir, però, cap resultat. Per açò, quan Jesús els convida a tirar novament les xarxes, Pere s'hi resisteix. El cansament i el desànim han refredat el seu cor. Però la determinació del Senyor és ferma. I Pere, deixant de banda les seves certeses, respon sense dubtar: «Ja que vós ho dieu, calaré les xarxes». Una afirmació que expressa allò essencial de la fe cristiana: una adhesió confiada i profunda a Jesús. Confiança que, finalment, obté recompensa, però que posa en evidència la fragilitat de la fe inicial de Pere.

Tot i així, el Senyor li confia la missió que donarà sentit a la seva vida: «No tenguin por: des d'ara seràs pescador d'homes». Pere veu transformada la seva existència: de pesca-

dor de peixos ha de convertir-se en pescador de persones, és a dir, algú capaç de salvar homes i dones de morir-se ofegats en el mar del desànim i desesperança i conduir-los cap al Senyor. Aquesta és la tasca i missió del catequista!

Com Pere, moltes vegades experimentam que per molt que ens hi esforcem la nostra xarxa retorna buida a la barca, ens ve el desànim i ens preguntam: ¿encara val la

pena intentar-ho una vegada més? La resposta del Senyor és clara. Ell ens convida a superar el desencís que ens paralitza; a no tenir por i llançar novament la xarxa mar endins amb la confiança posada en la seva presència i amor. La narració conclou amb una frase que resumeix el sentit de tota una vida: «Tornaren a terra les barques, ho deixaren tot i se n'anaren amb ell».

Fa unes setmanes que ha finalitzat la darrera fase del Sínode sobre la sinodalitat, en què se'ns convida a ser una Església oberta i missionera, capaç de caminar al costat de tants homes i dones que cerquen un sentit a les seves vides, que demanen “ser pescats” d'aquest mar que els ofega. Acceptem la crida de Jesús a ser pescadors d'homes i, des de la identitat de catequistes, participem activament, i en comunió, en la missió evangelitzadora de l'Església.

Aprofitem el “Dia de la Catequesi de les Illes Balears” per pregar i donar gràcies a Déu pel do de tots els catequistes que treballen vocacionalment per iniciar a infants, joves i adults a la vida cristiana, i treballem per fer de les nostres catequesis espais on poder descobrir l'autèntic rostre de Jesús, nostre Senyor.

Vicent Llabrés
Delegat de Catequesi
de les Illes Balears

Jornada Mundial dels Pobres 2023

“No apartis el teu rostre del pobre”

En aquesta setena edició, que es celebra el 19 de novembre, el Papa Francisc exhorta a no apartar la mirada dels que estan en dificultat, com les persones que viuen en zones de guerra, els que no arriben a final de mes, els que són explotats a la feina i els joves presoners d'una cultura que els fa sentir fracassats. “Tots són els nostres germans, necessitam un compromís polític i legislatiu seriós i eficaç”, assegura el Sant Pare.

La paràbola del bon samarità, subratlla, interpel·la el present: “Delegar en els altres és fàcil; oferir diners perquè altres facin caritat és un gest generós però la vocació de tot cristià és implicar-se en prime-

ra persona”. Enmig de tantes situacions de pobresa, el Papa confia en el desenvolupament de “la solidaritat de tants ciutadans que creuen en el valor del compromís voluntari d'entrega als pobres”.

Com a gest de fraternitat, el Papa anima a compartir amb les persones en situació d'exclusió la taula de casa nostra i agraeix la constant atenció i dedicació que presten diàriament tantes persones que escolten, dialoguen i acompanyen a qui ho necessita.

A Menorca aquest diumenge tindrà lloc una trobada dels voluntaris i usuaris de Caritas amb una visita al Toro i un refrigeri de germanor.

Diumenge XXXIII de Durant l'Any

Lectura del llibre dels Proverbis

31, 10-13. 19-20. 30-31

Que en té de valor una bona esposa. Es molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en treurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents. L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dedicau-li càntics pels fruits del seu treball: que la seva obra l'elogiï davant tot el poble.

Salm responsorial 127

R: Feliç tu, feel del Senyor.

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

5, 1-6

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

25, 14-30

En aquell temps Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Un home que se n'anava fora del país, cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà. El qui n'havia rebut cinc anà tot d'una a negociar-hi, i en guanyà cinc més. També el qui n'havia rebut dos en guanyà dos més. Però el qui n'havia rebut un guardà en un amagatall els diners del seu amo. Al cap de molt de temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, digué també els cinc que havia guanyat i digué: Senyor, m'havíeu confiat cinc milions i n'he guanyat cinc més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador de tota confiança. Allò que t'havia encomanat, ho has administrat feelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor. Es presentà després el qui n'havia rebut dos i digué: Senyor, m'havíeu confiat dos milions i n'he guanyats dos més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. Allò que t'havia encomanat, ho has administrat feelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor. Es presentà també el qui n'havia rebut un, i digué: Senyor, sé que sou un home exigent, que voleu collir on no havíeu sembrat i aplegar on no havíeu escampat. Per això vaig tenir por i vaig amagar els vostres diners. Aquí t'he allò que és vostre. L'amo li contestà: Ets un administrador dolent i gandul. ¿Tu sabies que vull collir on no he sembrat i aplegar on no he escampat? Per tant, havies de posar al banc els meus diners, i ara podria recobrar allò que és meu amb els interessos. Preneu-li aquest milió i donau-lo al qui en té de deu, perquè als qui tenen, els donaré encara més i en tindran a vessar, però als qui no en tenen, els prendré fins allò que els queda. I aquest administrador inútil, treis-lo fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents».

Lectura del libro de los Proverbios

31, 10-13. 19-20. 30-31

Salmo responsorial 127

R: Dichosos los que temen al Señor.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses

5, 1-6

En lo referente al tiempo y a las circunstancias, hermanos, no necesitáis que os escriba, pues vosotros sabéis perfectamente que el Día del Señor llegará como un ladrón en la noche. Cuando estén diciendo: «paz y seguridad», entonces, de improviso, les sobrevendrá la ruina, como los dolores de parto a la que está encinta, y no podrán escapar. Pero vosotros, hermanos, no vivís en tinieblas, de forma que ese día os sorprenda como un ladrón; porque todos sois hijos de la luz e hijos del día; no somos de la noche ni de las tinieblas. Así, pues, no nos entreguemos al sueño como los demás, sino estemos en vela y vivamos sobriamente.

Lectura del santo Evangelio

según san Mateo

25, 14-30

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «Un hombre, al irse de viaje, llamó a sus siervos y los dejó al cargo de sus bienes: a uno le dejó cinco talentos, a otro dos, a otro uno, a cada cual según su capacidad; luego se marchó. El que recibió cinco talentos fue en seguida a negociar con ellos y ganó otros cinco. El que recibió dos hizo lo mismo y ganó otros dos. En cambio, el que recibió uno fue hacer un hoyo en la tierra y escondió el dinero de su señor. Al cabo de mucho tiempo vino el señor de aquellos siervos y se puso a ajustar las cuentas con ellos. Se acercó el que había recibido cinco talentos y le presentó otros cinco, diciendo: «Señor, cinco talentos me dejaste; mira, he ganado otros cinco». Su señor le dijo: «Bien, siervo bueno y fiel; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor». Se acercó luego el que había recibido dos talentos y dijo: «Señor, dos talentos me dejaste; mira, he ganado otros dos». Su señor le dijo: «¡Bien, siervo bueno y fiel!; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor». Se acercó también el que había recibido un talento y dijo: «Señor, sabía que eres exigente, que siegas donde no siembras y recoges donde no esparces, tuve miedo y fui a esconder tu talento bajo tierra. Aquí tienes lo tuyo». El señor le respondió: «Eres un empleado negligente y holgazán. ¿Conque sabías que siego donde no siembro y recojo donde no esparzo? Pues debías haber puesto mi dinero en el banco, para que, al volver yo, pudiera recoger lo mío con los intereses. Quitadle el talento y dádselo al que tiene diez. Porque al que tiene se le dará y le sobraré, pero al que no tiene, se le quitará hasta lo que tiene. Y a ese siervo inútil echadlo fuera, a las tinieblas; allí será el llanto y el rechinar de dientes».

Creatividad para anunciar la Buena Noticia

El Evangelio de hoy se enmarca en el discurso escatológico de Jesús, en el cual expone los signos de los tiempos que precederán su Segunda Venida al mundo (Parusía, Juicio Final) que se cumplirá con certeza. Por ello indica con insistencia que permanezcamos atentos y en guardia constante ya que nadie sabe «ni el día ni la hora»; no obstante, hoy en día, mucha gente vive como si esa profecía no hubiera de cumplirse nunca.

En el texto que contemplamos hoy, Jesús explica la parábola de los talentos para darnos a entender que no podemos esperar pasivamente. Todos hemos recibido unos dones, pocos o muchos, y debemos esforzarnos, desarrollar nuestra capacidad creativa, para hacerlos fructificar, para conseguir que el mensaje del Reino se extienda. Esa es la misión que nos encarga Cristo y supone una inmensa alegría porque ello significa que confía en nosotros, que desea nuestra colaboración. El gran peligro que existe es que nos encerremos en el puro conservadurismo: mantener tradiciones y rutinas y vivir cómodamente, sin salir de nuestras seguridades. El gran reto es trabajar de forma activa, siempre atentos a los signos de los tiempos para descubrir los anhelos profundos de nuestra sociedad y las preocupaciones y tristezas que afectan a tantas personas que buscan dar sentido a su vida. Anunciar la Buena Nueva, de acuerdo con los tiempos que vivimos, nos compromete a abrir nuevos caminos en todos los aspectos: lenguaje, relaciones, acogida, salida a las «periferias»..., para ser capaces de transmitir luz y esperanza al mundo a través de una vida de entrega y donación.

«*Entra en el gozo de tu señor*» son las palabras que dirige el amo a los dos siervos que han negociado con las bolsas de oro recibidas y las han duplicado. También nosotros compartiremos la alegría del Señor si nos arriesgamos para dar vida a los otros, empezando por los más pobres, porque ese es el gran deseo de Dios, Padre de todos.

Teresa Jansà

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salmos de la 1ª Setmana

DI. 20, Fèria: IM 1, 10-15. 41-43. 54-57. 62-64 / Sal 118 / Lc 18, 35-43.

Dt. 21, Presentació de la Benaurada Verge Maria (MO): 2M 6, 18-31 / Sal 3 / Lc 19, 1-10.

Dc. 22, Santa Cecília, verge i màrtir (MO):

2M 7, 1. 20-31 / Sal 16 / Lc 19, 11-28.

Dj. 23, Sant Climent I, papa (MLL): IM 2, 15-29 / Sal 49 / Lc 19, 41-44.

Dv. 24, Sants Andreu Dung-Lac, prevere, i companys màrtirs (MO): IM 4, 36-37. 52-59 /

Sal 1Cr 19 / Lc 19, 45-48.

Ds. 25, Santa Catalina d'Alexandria, verge i màrtir (MLL): IM 6, 1-13 / Sal 9 / Lc 20, 27-40.

Dg. 26, Crist Rei (S): Ez 34, 11-12. 15-17 / Sal 22 / IC 15, 20-26. 28 / Mt 25, 31-46.

30 anys treballant per les persones i pel medi ambient

30 Aniversari Mestral (v)

Amb el projecte de recuperació de fruiters autòctons ja en marxa, i amb la mirada sempre posada en l'acompanyament a les persones, s'inicien els primers cursos d'horta i agricultura ecològica. Cada any es fan dos cursos on els alumnes reben nocions bàsiques del treball de cultiu i producció, així com de manteniment de finques.

A més, Arbres d'Algendar s'ha convertit en una eina més per a la conservació d'un espai natural tan emblemàtic de la nostra illa com és el barranc d'Algendar. Una altra important acció ha estat la recuperació de la font natural de S'Aranjassa i de l'antic sistema de regadiu tradicional de l'època àrab, el que permet una gestió responsable de l'aigua, un bé tan important i necessari; la cura de la casa comuna és un objectiu clar d'aquest projecte. Una acció que també va acompanyada de la recuperació de fons naturals de la zona de mà de l'associació de Cas Vesins de Ferreries.

Volem ser un punt de referència en la sensibilització de la societat, de la necessitat de la cura de la naturalesa i d'una relació saludable amb el nostre entorn.

Des d'Arbres d'Algendar es realitzen visites guiades al projecte per a particulars, empreses, comunitats i centres educatius.

Mirant al futur, volem continuar creixent, inspirats en les encíclics *Laudato si'* i *Fratelli tutti* del papa Francesc i, també, *Laudate Deum*, recentment publicada pel sant Pare. Amb la idea d'implementar noves activitats, com un centre d'interpretació, que posin de manifest la importància de la protecció de la naturalesa i que lluitin contra les situacions de vulnerabilitat que sofreixen moltes persones del nostre entorn, i també activitats per a un voluntariat corporatiu, per a empreses i entitats que es vulguin sumar a aquesta iniciativa social.

Caritas Menorca

l'entrevista a:

ANA CAPELLÁN VELASCO

Con motivo de la Jornada Mundial de los Pobres, entrevistamos a Ana Capellán Velasco, hermana Carmelita Misionera, vinculada desde hace años a la labor de Caritas parroquial de San Francisco (Ciudadella).

¿Cuál es la misión de Caritas parroquial?

-Hoy más que nunca el pueblo conoce las Caritas parroquiales como una organización de IGLESIA que desarrolla su labor caritativa y social en equipo por personas que, desde la cultura de la gratuidad y solidaridad, se hacen próximas a las personas con problemas de pobreza y marginación; que se preocupan de acoger, atender, escuchar y ayudar a estos colectivos que pasan por situaciones difíciles a causa de la emigración, paro laboral o enfermedad.

De todo lo vivido en su trabajo, ¿destacaría alguna situación que nos pueda ayudar a ser más solidarios?

-Son muchas las situaciones positivas y también no tan positivas que podría expresar a lo largo de tanto tiempo como voluntaria de Caritas. Simplemente expresaré dos momentos que me emocionaron por la calidad de las personas que los protagonizaron. Un caso fue la entrega del primer salario ganado de una pareja de jóvenes, como ayuda para otras personas después de haber pasado una temporada como usuarios de Caritas. El segundo una persona quería compartir con los pobres un dinero que le habían dado para sus necesidades; con ello pagamos dos alquileres de una familia en desahucio.

El lema de la Jornada de este año es "No apartes tu rostro del pobre" (Tb 4,7) ...

-Los cristianos creemos en la Palabra que nos dice «el Reino de Dios se hace presente y visible en este servicio generoso y gratuito». El Papa Francisco nos invita a favorecer el encuentro con los más vulnerables, posibilitando la cercanía y el conocimiento de su situación personal, e implicarnos, desde las posibilidades de cada uno, en su promoción e inserción en el trabajo y la sociedad.

Acompaña a un grupo de inmigrantes en la parroquia. ¿Qué aprende de ellos?

-Este grupo surgió en el año 2021 como un **Proyecto del Carmelo Misionero Secular CMS** con inmigrantes, que nos permitiera dar respuesta a las realidades que nos rodean y a los nuevos retos que la sociedad nos presenta, para vivir nuestra fe de una manera más comprometida. Esto ha supuesto una gran oportunidad de comunión entre todos y una ocasión de vivir y compartir otras realidades con personas y familias que se acercan a nuestro pueblo y parroquias y también, un momento especial para evangelizar y dejarnos evangelizar. En multitud de ocasiones, el Papa Francisco ha utilizado la expresión **"cultura del encuentro"**. Compartimos con el grupo vida y misión, expresando sentimientos, alegrías, y, sobre todo, deseos de emprender un trabajo cualificado que les permita vivir con serenidad y obtener una vivienda digna para la familia. Junto a ellos sentimos la cercanía de sentirnos todos hermanos y hermanas de una misma familia, la de Jesús de Nazaret.

Sonia Febrer Romero

plomes del periodisme catòlic

Gabriel Coll Mancas

Nascut a Maó el 13 d'agost de 1867 i traspasat el 20 de setembre de 1942. Com tants preveres de la seva generació, després de l'etapa de seminarista i de l'ordenació (1894), es llicencià en Teologia al Seminari Central de València (1897). Acomplides diverses destinacions parroquials, fou l'ecònom del Carme de Maó molts anys fins a la jubilació.

Periodísticament, és recordat per haver dirigit el setmanari *El Grano de Arena*, fundat pel jesuïta valencià Carlos Ferris (1895). Ostentant aquesta funció, va mantenir-s'hi fins al tancament el 1917. Foren una mica més de vint-i-dos anys, la qual fita converteix la capçalera en una de les importants del periodisme catòlic menorquí. Disposava d'un planter de vuit corresponsals arreu de l'illa, gràcies al suport dels rectors parroquials; però també de certs laics tan significatius

com el Dr. Camps des Migjorn Gran.

El pitjor record li vingué per un empresonament de divuit hores. L'havia ordenat un auto del jutge d'Instrucció, Felipe Ramos, el 28 de juliol de 1898, a instàncies d'una denúncia del Governador Militar. El setmanari, el 23, havia reproduït un article del periòdic mallorquí *El Àncora*, en el qual s'acusava de la decadència i la Guerra de

Cuba a certs liberals espanyols. «La independència de nuestras colonias la sostienen en principio -deia- todos los masones y todos los liberales ilustrados, como Pi Margall, Salmerón, Castelar, Maura, Moret, Sagasta, Canalejas y Silvela». Havent pagat una fiança pecuniària, tornà a la llibertat. Finalment, l'Audiència de Palma resolgué un veredict absolutori el 15 d'octubre, tres mesos després.

MÀLP

«Article de 1898 que feu empresonar Gabriel Coll Mancas»

El gran ladrón

La masonería universal está de enhorabuena. Los acuerdos de sus logias se cumplen al pie de la letra. Mac-Kinley, Dewey, Wainson, Sagasta, Moret, Prim de Rivera, Blasco, nuestro ejército, nuestros partidos, conciente unos y otros inconscientemente, trabajan mancomunados para aniquilar a España.

La independencia de nuestras colonias la sostienen en principio todos los masones y todos los liberales ilustrados, como Pi-Margall, Salmerón, Castelar, Maura, Moret, Sagasta, Canalejas, Silvela, es decir, republicanos, fusionistas y conservadores, apoyados todos en las mismas doctrinas, cuales son el sufragio universal, la ley de las mayorías y el estado de tutela y el de emancipación que suponen los doctores liberales en las naciones como en los individuos.

Los liberales podrán discutir si se encuentran nuestras colonias en estado de tutela ó han llegado ya á mayor edad; pero lo que no discuten, lo que todos admiten y desisten es el derecho que tienen las colonias á la emancipación y á la independencia. Es su credo liberal.

Por eso vemos que unos bajo una forma y otros bajo otra, Silvela con su liquidación, Moret con su autonomía y Pi-Margall y Morayta con su humanitarismo y katipuranos, abogan por una misma cosa: la pérdida de nuestras colonias.

Lo que la sé nos dió, el liberalismo tira por la ventana.

Y ¡aún hay papanatas que adulan, siguen y veneran al verdugo que los esquilmá!

Agenda

Reportatges de l'Església de Menorca

Al programa "Mosaic" d'IB3 Televisió els següents diumenges a les 10 h:

-19 de novembre, vídeo sobre la jornada d'inici de curs de la catequesi

-26 de novembre, vídeo sobre els 100 anys del col·legi de la Consolació de Ciutadella.

Festa de Sant Climent

-Diumenge 19 de novembre, a les 11.45 h, solemne Eucaristia. Tot seguit, a les 12.30 h, romeria amb el Sant Patró pels carrers del poble.

-Dijous 23 de novembre, a les 19 h, Santa Missa.

Triduo en honor de la Virgen de la Medalla Milagrosa

Los días 25, 26 y 27 de noviembre en la iglesia de San José de Maó:

-A las 18.30 h rezo del Santo Rosario. A las 19 h rezo del Triduo y misa. Predicará el diácono Joan Mercadal Victory.

Dia de la Catequesi a les Illes Balears

Diumenge 26 de novembre, Solemnitat de Crist Rei, celebrarem el Dia de la Catequesi a les diferents parròquies de Menorca.

Programes de ràdio de l'Església de Menorca

Cada setmana ens podeu escoltar a:

COPE MENORCA (89.6 FM): "El Mirall de l'Església", els divendres a les 13.30 h. i "Església Notícia", els diumenges a les 9.45 h.

IB3 RÀDIO (88.6 FM): "Temps de Creure", els dissabtes a les 7.30 h.

RADIO MARÍA (92.0 FM): "Revista Diocesana", els diumenges a les 13.30 h.

Notícies nostres

Trobada inicial entre els membres de la confraria de Santa Maria Magdalena

El 2 de novembre els membres de la confraria de Santa Maria Magdalena es van reunir per primera vegada a la parròquia de Sant Esteve.

Van reflexionar sobre Maria Magdalena, que és el referent d'aquesta nova confraria. Va ser una dona forta i valenta que no va abandonar mai Jesús, i la seva amistat va ser premiada amb l'amor i la misericòrdia de Déu.

D'altra banda, es va presentar als confreres la vestimenta que portaran a les processons. La trobada va acabar amb un refrigeri de germanor i una estona de diàleg i de compartir idees. Des de la junta gestora animen a formar part d'aquesta confraria jove, que emprèn aquesta missió amb gran il·lusió i esperança. Per a més informació, us

podeu posar en contacte amb en Sergi Romacho i en Sebastià Bosch, diaca de la parròquia de Sant Esteve.

Bisbat de Menorca

Jornada de Delegats de Pastoral de Família i Vida a Madrid

El 4 de novembre es va celebrar a Madrid la jornada de Delegats de Pastoral de Família i Vida. Per part de la diòcesi de Menorca, hi va participar el matrimoni format per Tolo Frau i Juana Anglada.

Durant la jornada van escoltar propostes i iniciatives de les diferents diòcesis, i van rebre informació

de primera mà sobre les iniciatives per a la Setmana del Matrimoni que es celebrarà de l'11 al 18 de febrer. També es van presentar els nous materials per organitzar el nou camí catecumenal per a la preparació al sagrament del matrimoni i es va informar sobre la jornada de la Sagrada Família, que es celebrarà el 31 de desembre.

Conferència Episcopal Espanyola

Finalment, Vincenzo Bassi, president de la Federació d'Associacions de Famílies Catòliques a Europa, els va explicar com formar xarxes de famílies, posant com exemple experiències a diferents països d'Europa, i va destacar la importància de la Pastoral Familiar a les parròquies i comunitats per preservar la família com a base de la nostra societat.

Secretariat de Família i Vida de Menorca

Reflexions de vida i pregària amb els joves

El grup Revisió i Vida, que coordina na Maria Dolors Amat, ofereix un espai de reflexió i pregària als joves que estudien o treballen a Barcelona.

Aquest nou curs ja han tingut dues trobades. En la primera van reflexionar sobre la importància del compromís, per construir un món més just, solidari i estable. El grup va advertir que la immediatesa, l'individualisme, cercar només el benestar personal i deixar a Déu de banda ens fan perdre el sentit profund de la vida. Déu ens mostra que la riquesa de la vida està en les arrels familiars, en els amics i els dons que hem rebut.

D'altra banda, en la segona trobada els joves han discernit sobre els drets humans, tot destacant que el compromís vers els drets i deures significa estar convençuts del respecte a la dignitat

humana. Els passatges bíblics, les actituds de Jesús que trobam en els evangelis són una mostra clara del respecte a la dignitat humana. Així mateix, ens els deu manaments que Déu dona a Moisès en el Sinai hi ha la base dels drets humans. Déu ens demana estimar el proïsme. **Trobareu més informació a la pàgina web del Bisbat de Menorca.**

Bisbat de Menorca